

РЕШЕНИЕ

№ 1047

гр. П., 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Д.а
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20225220102545 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.310 и сл. ГПК

Производството е образувано по повод редовна и допустима искова молба на Й. Г. И., ЕГН *****, с адрес: гр. П. ул. „В. Л.” №64, вх.А, ет.2, ап.5, чрез адвокат Е. П. от АК-П., със съдебен адрес: гр. П. ул. „П. М.” №11, срещу Драматично куклен театър „К. В.”, ЕИК 112822278, с адрес: гр. П., ул. „Ц. С.” № 10А, представлявано от директора Г. А..

В исковата молба се твърди, че страните са били в трудови правоотношения по силата на сключен безсрочен трудов договор №26/05.01.1998 г. и последващи допълнителни споразумения, съгласно които ищцата заемала последователно длъжностите: „библиотекар”, „касиер” и от 05.01.2016 г. „главен счетоводител”. Съгласно Допълнително споразумение от 01.07.2018 г., сключено с предишния директор А. Ж., следвало да получава основно месечно трудово възнаграждение в размер на 3400,00 лева плюс допълнително начисление за прослужено време, но до 31.12.2021 г. получавала месечно трудово възнаграждение по-ниско от това, определено с допълнителното споразумение от 2018 г.. Сочи, че през месец януари 2022 г. директорът на театъра утвърдил, чрез подписа си, списъка/щатното разписание със заплатите на работещите в театъра, включително и нейната с основно трудово възнаграждение в размер на 3400,00 лева, т.е. от месец януари тази година начисленото ѝ основно месечно трудово възнаграждение е 3400,00 лева.

Излага твърдения, касаещи причините, поради които според ищцата се влошили отношенията между нея и директора, в резултат на което започнал да я тормози, да я обижда. Непрекъснато я принуждавал да напусне работа. Посочва, че била подложена на изключителен психически тормоз, което довело до влошаване на здравословното ѝ

състояние. Посочва, че ѝ били издадени болнични листи. Сочи, че с Експертно Решение на ТЕЛК №3650 /125 болничните листове и медицинската документация към тях били проверени и потвърдено, че била в състояние на временна неработоспособност.

Счита, че дисциплинарното уволнение е незаконно по следните съображения:

Не била извършила вменените ѝ дисциплинарни нарушения, като и посочените действия не съставлявали дисциплинарни нарушения:

Не било налице извършено от ищцата нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.190, ал.1, т.3,4 и т.7 от КТ.

Не била злоупотребила с доверието на работодателя и не била увредила имуществото му, както и не било вярно, че не е изпълнила трудовите си задължения.

Излага твърдения касаещи липсата на допълнителното споразумение от 2018 г. в трудовото ѝ досие.

По отношение на нарушението посочено в пункт 4 от заповедта посочва, че до 04.07.2022 г. никой не ѝ е искал ключовете за работното място.

Посочва, че декларациите обр. 1 към НАП ги подава по електронен път и дори да има и закъснение при подаването им, не било обвързано с финансова санкция/глоба/ от НАП или пък с нарушаване на осигурителния или здравния статус на работещите.

По нарушението посочено в пункт 6 от заповедта посочва, че многократно и се е налагало да работи и през нощта, което не било необичайно при счетоводителите, когато се налагало да се спазват срокове или разпореждания на ръководството. За конкретния случай сочи като причина за присъствието ѝ на работното място - възложени ѝ от директора А. всевъзможни справки и задачи, с невъзможни за изпълнение в рамките на работното ѝ време срокове и с цел да се вмести в тези срокове и да не загуби работата си, се наложило да работи и през нощта, поради което ѝ бил предоставен ключ от служебния вход на театъра;

По нарушението посочено в пункт 7 от заповедта посочва, че не отговаряло на истината, тъй като не ѝ е възлагано да съхранява счетоводна информация на технически носител и поради тази причина такава не е била налична и не е съхранявана на компютъра, както и не е била изтривана.

Счита, че не е нарушавала нито правилата за вътрешния трудов ред, нито етичните правила за поведение.

Твърди, че са допуснати процесуални нарушения при издаването на процесната заповед, тъй като същата била немотивирана по смисъла на разпоредбата на чл.195, ал.1 КТ.

Не са налице задължителните реквизити-сведения - конкретното нарушение, описано с обективните и субективните му признаци; времето на извършаване на нарушението; вида на наложеното наказание за всяко нарушение и правното основание въз основа, на което се налага наказанието.

Счита, че по пунктове 3, 4 и 5 от заповедта не се сочи времето на извършване на нарушението, за да може да се направи извод дали е спазена разпоредбата на чл.194, ал.1 КТ,

регламентираща сроковете за налагане на дисциплинарно наказание. За описаното в пункт 1 нарушение от заповедта смята, че сроковете са изтекли.

Твърди, че не било ясно, тъй като не е посочено в заповедта, кога, по какъв начин, от кого и въз основа на какви факти и обстоятелства са установени вменените й нарушения.

Посочва, че действително е била във временна неработоспособност до 15.07.2022 г., поради което при вземане на разрешение от Инспекцията по труда за уволнението й, не било ясно дали е взето и на основание решение на трудово-експертна лекарска комисия съгл. изискването на чл.333, ал.2 КТ.

Счита, че описаните в седем пункта от процесната заповед като обстоятелства не съответстват на общо изложените в диспозитива на заповедта правни основания.

Наказващият орган не бил спазил императивните разпоредби на чл.190 ал.2 КТ, тъй като не е извършил преценка в обжалваната заповед, още повече, че за толкова години трудов стаж не била извършвала дисциплинарни нарушения, нито пък й са налагани дисциплинарни наказания.

Счита, че наказващият орган е нарушил разпоредбата на чл.335 ал.1 КТ, като с една своя заповед е наложил наказание дисциплинарно уволнение и е счел, че това е достатъчно за прекратяване на трудовото правоотношение, без да издаде заповед за прекратяването му.

Посочва, че brutното й трудово възнаграждение за последния месец е в размер на 4420 лева, като за процесния период от шест месеца претендира 26520 лева, поради оставянето й без работа.

По наведените в исковата молба доводи се иска от съда да постанови решение, с което да признае уволнението на Й. Г. И. за незаконно и отмени Заповед № РД 10-13/13.07.2022 г.; да възстанови ищцата на заеманата преди уволнението й длъжност и да осъди ответника да заплати на ищцата обезщетение по чл.225, ал.1 КТ в размер 25015,43 лева /исквата претенция е намалена по реда на чл.214 ГПК в проведеното съдебно заседание на 23.11.2022 г./ . Претендира разноски.

При така изложените твърдения съдът е сезиран с кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1-3 КТ, във връзка с чл.225, ал.1 КТ - за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението.

В последното съдебно заседание, при редовност на призоваването ищецът не се явява. Представява се от пълномощника си адвокат Валери П. от АК П.. Искат от съда да постанови решение, с което исковите да бъдат уважени в цялост. Депозира писмена защита.

На ответната страна е редовно връчен препис от исковата молба и приложенията. В срока по чл.131 ГПК, ответникът депозира писмен отговор, в който оспорвам изцяло исковите и счита, че същите са допустими, но неоснователни и недоказани и моли съда да ги отхвърли.

Твърди, че при издаване на уволнителната заповед ответникът е спазил материалноправните и процесуалноправни предпоставки. Не е нарушил разпоредбата на чл.333, ал.2 КТ. Счита, че не е налице условието за прилагане разпоредбата на чл.344 ал.3 КТ, макар, че не се сочи това в исковата молба и не е поискано.

Не отговаряло на действителността, че ответникът не е мотивирал уволнителната заповед, като с това бил нарушил разпоредбата на чл.195 ал.1 КТ.

Смята, че не е нарушил и разпоредбата на чл.190 ал.2 КТ, тъй като е спазил необходимите критерии по чл.189 КТ, с оглед тежестта и многобройността на нарушенията. Не е нарушил разпоредбата и на чл.335 ал.1 КТ. Според него налагането на дисциплинарното наказание „уволнение“ и прекратяването на трудовото правоотношение може да бъде извършено и с един документ, тъй като това не противоречи на КТ и на съдебната практика.

В проведеното последно съдебно заседание, при редовност на призоваването, ответникът се представлява от пълномощниците си адвокат К. К. и адвокат П. К., като молят съда да отхвърли исковата претенция в цялост като неоснователна и недоказана. Депозира писмена защита.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, а и видно от представения трудов договор № 26/05.01.1998 г. и допълнително споразумение от 30.12.2015 г., е че страните са били в трудово правоотношение, по което ищцата е заемала длъжността „Главен счетоводител“, с код по НКПД; 201124116002, при пълно работно време от осем часа, с основно трудовото възнаграждение в размер на 750 лева. От допълнително споразумение от 21.03.2017 г. се установява, че е уговорен нов размер на основното възнаграждение в размер на 930 лева, считано от 01.03.2017 г., който с се увеличава, видно от приложените по делото заповеди.

По делото е приложена длъжност характеристика за длъжността „главен счетоводител“, която е получена лично от ищцата на 14.03.2022 г..

Трудовото правоотношение на ищцата е било прекратено със заповед № РД 10-13/13.07.2022 г., на основание 330, ал.2, т.6 КТ – дисциплинарно уволнение, считано от 13.07.2022 г.. Процесната заповед е получена лично от ищцата, чрез куриер на 14.07.2022 г.. Посочено е, че ищцата е извършвала следните системни нарушения на трудовата дисциплина:

1. В началото на месец януари 2022 г., ищцата е започнала да си начислява трудово възнаграждение в размер на 3 190 лева за месеците януари и февруари, а в началото на месец март 2022 г. си е начислила сумата в размер на 3400 лева за месеците март и април, вместо полагащите ѝ се по 2700 лева.

2. До края на месец май 2022 г. не е уведомила новия директор, като работодател - Г. А., за това ДТС повече от три години и десет месеца и не обяснила каква е причината за не предявяването му до този момент. Не е посочила точната датата, на която е подписано от

нея допълнителното трудово споразумение и каква е причината за да не го представи пред Г. А. при встъпването му в длъжност, като директор на ДКТ „К. В.“ на 28.08.2018 г., както и до края на м. май т.е. преди да започне начисляването на новите си заплати за 2022 год.

Според работодателя с посоченото в т.1 и т.2 е увредила имуществото на работодателя и е злоупотребила с доверието му. Освен това не е изпълнила трудовите си задължения.

3. Не била представила оригинален документ на допълнителното трудово споразумение от 01.07.2018 г. и заповед, с която е утвърдено и влязло в сила. Не била посочила причината, поради която в личното ѝ досие не присъства оригинален документ на това допълнително трудово споразумение от 01.07.2018 г., а е приложено цветно сканирано копие, като с това не е изпълнила законно разпореждане на работодателя и е злоупотребила с доверието му.

4. Ищцата отказала да осъществи контакт с ръководителя на театъра, за да предаде ключове от работното ѝ място и с това възпрепятствала работата на ДКТ „К. В.“ гр. П., като с това не е изпълнила законно разпореждане на работодателя и е злоупотребила с доверието му.

5. В началото на месец май 2022 г. не е подала за месец април 2022 г. Декларация образец 1 към НАП, както и данни за здравни осигуровки на служителите към театъра за предходните месеци /март- април и май 2022 год./. С това не е изпълнила възложената ѝ работа, злоупотребила с доверието на работодателя.

6. Самоволно и нерегламентирано е проникнала в сградата на ДКТ „К. В.“ гр. П. от 23:00 часа на 19.05.2022 г. до 04:00 часа на 20.05.2022 г., което е извън работно ѝ време и не е свързано с трудовата ѝ функция, и без разрешение на ръководителя, като с това е злоупотребила с доверието му.

7. След извършената проверка в периода 26.05.2022 г. - 02.06.2022 г. били установили, че ищцата е заличила на работния си компютър счетоводния архив на ДКТ „К. В.“, като с това е злоупотребила с доверието на работодателя.

Посочено е, че с оглед на гореизложеното и на основание чл.188, т.3 КТ, във връзка с чл.190, ал.1, т.3, т.4 и т.7 КТ, р.ІІ, чл.2.2-2.10, р. ІІІ, чл.6, р. ІV, чл.5 и р. VІІІ от Правилника за вътрешния трудов ред в Драматично- куклен театър „К. В.“ от 28.08.2018 г. и при спазване на изискванията на чл.189, чл.193 и Разрешение от Инспекцията по труда гр. П. № 22063544/13.07.2022 г., във връзка с чл.333 от КТ, чл.194 и чл.195, ал.1 КТ, във връзка с чл.330 ал.2 т.6 КТ, се налага наказание „дисциплинарно уволнение“.

От представените две искания, изходящи от директора на ответника и адресирани до ищцата, се установява, че на основание чл.193, ал.1 КТ са поискани обяснения от ответницата за извършените нарушения, обективирани в процесната заповед. Във връзка с тях са постъпили обяснения от ищцата, в които отрича извършването на вменените ѝ трудови нарушения.

Приложена е справка за приети и върнати документи от НОЙ, ТД гр. П., в която е посочено, че има приети два броя болнични листове, касаещи ищцата, като нямало неприети.

Приложени са заповеди, заявления и искания за ползване, респективно за разрешаване на ползването на платен годишен отпуск от ищцата.

Ответната страна е приложила заповеди, с които е определен размерът на допълнителното месечно възнаграждение, което следва да се изплаща на служителите при ответника, в т.ч. и на ищцата.

Приложен е протокол за проведено запознаване на работниците и служителите с реда и начина на изпълнение на трудовите задължения и упражняване на трудовите права, с правилата за вътрешния трудов ред; с вътрешните правила за организация на работната заплата и т.н.. Отражено е, че ищцата се е запознала лично на 05.02.2015 г..

Установява се от приложените към исковата молба болнични листове с номера, 20221830538; 20221830544 и 20221847880, че за периода от 01.06.2022 г. до 15.07.2022 г., ищцата е била отпуск по болест. Приложено е Експертно решение № 3650/11.07.2022 г. на ТЕЛК, трети състав към „УМБАЛ Пловдив“ АД, в което е посочено, че във връзка с обжалване на болничен лист № 20221847880 по искане на РЗИ Пловдив е взето решение, че за периода вписан в него, лицето е било в състояние на временна неработоспособност, поради което ТЕЛК потвърждава болничния лист.

По делото е представено допълнително споразумение към трудов договор № 26/05.01.1998 г. от 01.07.2018 г., на което е оспорена автентичността му от ответната страна. В същото е посочено, че считано от 01.08.2018 г. основаната работна заплата на ищцата е в размер на 3400 лева. В графа „Ръководите“ е посочено лицето А. Ж., където има и поставен подпис.

Приложено е искане за издаване на разрешение или отказ за уволнение на някои категории работни или служители, ползващи специална закрила по чл.333, ал.1 и ал.4 КТ, отнасящо се до ищцата, както и писмо с изх. № 22063544/13.07.2022 г. от „Изпълнителна агенция“ Главна инспекция по труда“, адресирано до ответника, че на основание чл.333, ал.1 КТ, във връзка с постъпило искане и след оглед на приложената към него документация, дават разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата.

Приложени са поименни щатни разписание на ответника, правилници за устройство и дейност на ДКР „К. В.“, вътрешни правила за работната заплата на работниците и служителите работещи по трудови и приравнени на тях правоотношения при ответника, правилници за документооборота при ответника, етичен кодекс за поведението на служителите при ответника и заповеди за утвърждаването им. Представени са и заврени копия от ведомости за изплащане на заплати за месец януари-май 2022 г. От горните доказателства се установява, какви длъжности са били утвърдени при ответника, имената на работниците/служителите, трудовия стаж, който имат служителите и размерът на основното и брутно им трудово възнаграждение. Установяват се и правата и задълженията, които

имат работниците/служителите при ответника.

Ангажирани са и писма и сигнали от ответника до Министерство на културата за нарушения на ищцата.

Представена е заповед на директора на ответника, с която е определил комисия, която да извърши отваряне на кабинета на главния счетоводител. Със заповед на директора е наредено на двамата нощни пазачи на длъжност „портиер“ да предоставят обяснения в кои дни от дежурствата им в нощна смяна, ищцата е идвала в извънработно време на работа.

По делото са приложени и документи, касаещи осигурителния статут на лицата – Я. Р., П. П..

От заключението на приетата по делото ССЧЕ, което съдът цени като компетентно изготвено, даваща отговор на поставените въпроси и неоспорена от страните се установява, какъв е размерът на начисленото трудово възнаграждение на ищцата за периода от 01.10.2020 г. до 01.11.2021 г.. Вещото лице е посочило, че последният пълен отработен месец на Й. И. е месец април 2022 г. в който е начислено БТВ в размер на 4 420,00 лева, а размерът на дължимото се обезщетение по чл.225, ал.1 КТ е в размер на 25015,43 лева; при БТВ в размер на 2100 лева, обезщетението е в размер на 11095,43 лева, а при БТВ в размер на 2700 лева обезщетението е в размер на 14695,43 лева. Вещото лице е установило, че за месец март 2022 г. в подадената Декларация Образец 1 за месец март 2022 г. не са включени данните за 5 служители, като за същите служители е подадена декларация обр.1 на 30.06.2022 г.. За месеците април 2022 г. и май 2022 г., не са подадени своевременно Декларации обр.1 съответно за 80 служители и 84 служители. Декларациите обр.1 за месеците април 2022 г. и май 2022 г. са подадени на 30.06.2022 г. с КЕП от П. П..

В проведеното съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си и допълва същото.

От заключенията на изготвените по делото съдебно-графологическа експертиза и петорна съдебно-графологическа експертиза, които съдът кредитира като компетентно изготвени и даващи отговор на поставените задачи се установява, че подписът, поставен за „Ръководител“ в Допълнително споразумение от 01.07.2018 г. към трудов договор № 26/05.01.1988 г., не е положен от лицето А. Г. Ж..

В проведените съдебни заседания вещите лица поддържат заключенията си и допълват същите.

От заключението на изготвената по делото тройна съдебно-графологическа експертиза, се установява, че подписът, поставен за „Ръководител“ в Допълнително споразумение от 01.07.2018 г. към трудов договор № 26/05.01.1988 г., е положен от лицето А. Г. Ж.. Съдът счита, че не следва да кредитира това заключение, тъй като същото се намира в противоречие с обсъдените по-горе експертизи.

За изясняване на фактическата страна по делото са допуснати до разпит В. П. Т., В. М. К., А. Г. Ж. и Д. И. В..

От показанията на свидетеля В. Т., която заема длъжността „технически сътрудник“ при ответника се установява, че и се е налагало да издирва ищцата, по нареждане на директора на ответника, във връзка с предаване на ключовете за кабинета на ищцата. Уточнява, че последното издирване било на 02.06.2022 г., сутринта, когато свидетелката успяла да се свърже с ищцата по телефона, но ключовете не били предадени. Свидетелката изяснява, че в следствие на адреса на ищцата отишли полицаи, но отново не били взети ключовете за кабинета ѝ. Поради това се наложило да се сформира комисия и с помощта на ключар се сменили патронниците на четири врати /стаите ползвани от ищцата/. Посочва, че ѝ са възлагани и други задачи свързани с допълнително трудово споразумение, с което ищцата си начислявала възнаграждение в размер на 3400 лева, като за последното свидетелката разбрала към средата на месец юни 2022 г..

От показанията на свидетеля Владислава Кримиджова, която заема длъжността „секретар на директора на ответника“ се изяснява, че на 01.06.2022 г. е разбрала за реалния размер на трудовото възнаграждение на ищцата, когато постъпил болничен от последната, а именно 3400 лева. Споделя, че директорът е разбрал за случващото се в края на месец май. Свидетелката посочва, че нямало заповед, с която да е утвърден такъв размер на заплатата, както и че в досието на ищцата нямало приложен оригинал от споразумение от 01.07.2018 г.. Посочва, че е имало посещение от страна на директора в дома на ищцата, когато е била в болничен, за да вземе ключовете от кабинета ѝ /ищцата имала достъп до 4 стаи/, тъй като там се намирали доста по вид и обем документи и по този начин се спирало цялата работа на театъра. След като ищцата не предала ключовете, била сформирана комисия и в присъствието на ключар отворили всичките стаи, за които ключовете били при ищцата. Споделя, че ищцата не били подавала необходимите документи за здравно осигуряване в НОИ за месеците март, април и май 2022 г.. Свидетелката сочи, че ищцата влизала и нерегламентирано в сградата на театър извън работния ден, като това го разбрала от пазача – Д. В. и от видео запис от охранителните камери. На него се виждало как ищцата носи голяма чанта под мишницата си. Споделя също, че на компютъра на ищцата нямало никаква информация, свързана с работата ѝ. Всичко било изтрито. Заварили архива в пълен хаос. Липсвало досиетата на четирима служителите на театъра, като изяснява, че всичките досиета се съхранявали в една от стаите на ищцата. Посочва, че ни е известно да са налагани глоби на ответника за неподаване на Декларация образец 1.

По делото е разпитан в качеството на свидетел и Д. И. В., заемащ длъжността „нощен пазач“ при ответника. От показанията му се установява, че е виждал ищцата да идва в сградата на театъра след края на работния ѝ ден, поне 3-4 пъти. Споделя, че е уведомявал директора устно, като за последния път и писмено.

Съдът кредитира показанията на свидетели като логични, последователни и подкрепящи се от събраните доказателства по делото. При техния анализ съобрази и разпоредбата на чл.172 ГПК, с оглед служебните правоотношения, в които се намират с ответната страна.

От показанията на свидетеля А. Ж. се установява, че е заемала длъжността „директор“

при ответната страна от 01.03.2013 г. до 27/28.08.2018 г., като през този период е сключвал множество допълнителни споразумения с ищцата. Споделям че финансовите показатели на театъра били много добри и решил да стимулира ищцата с по-висока заплата и по този начин да я задържи, тъй като имала намерение да започна работа в чужбина. Изяснява, че за новия размер на заплатата на ищцата подписал ДТС от 01.07.2018 г.. Споделя, че ищцата е изготвяла заповедите за увеличение на заплатите и документите от личните трудови досиета. Във връзка с получаващата се разлика между неговата заплата и заплата на ищцата по силата на горното ДТС /около три пъти по-голяма/, свидетелят заявява, че това е въпрос на лична преценка. Споделя за проведен разговор между него и настоящия директор на ответника, във връзка с ищцата и ДТС от 01.07.2018 г..

Съдът счита, че не следва да кредитира показания на свидетеля Ж., в частта, в която заявява, че той е подписал ДТС от 01.07.2018 г., както и причините, поради които е взел това решение. В тази част показанията му са в противоречие със събраната доказателствена съвкупност и в частност с приетите по делото СПЕ и ПСПЕ. В тази част се явяват нелогични и непоследователни. В останалата част следва да им се даде вяра.

По реда на чл.176 ГПК Г. А. – Директор на ДКТ „К. В.“ даде обяснения в проведеното съдебно заседание за проведен телефонен разговор със свидетеля Ж., във връзка с ДТС от 01.07.2018 г., както и изяснява началния момент, от който е разбрал, че ищцата формира заплатата си въз основа на цитираното ДТС.

Съдът намира, че не следва да обсъжда другите доказателства, тъй като същите са неотнормими към предмета на делото.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от правна страна:

Районен съд П., 19 състав, е бил сезиран с кумулативно обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 КТ, във връзка с чл.225, ал.1 КТ.

Тежестта на доказване, т. е. задължението за установяване законността на уволнението носи ответникът по настоящото дело. А законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение се обуславя от проявлението на обстоятелствата, предвидени в чл.195 КТ, във вр. с чл.190 КТ, чл.194, ал.1 КТ и чл.193, ал.1 КТ. След установяването факта на нарушението на трудовата дисциплина, нарушителя, времето и мястото на извършване на противоправното изпълнение на трудовите задължения, работодателят е длъжен да субсумира тези обстоятелства под диспозицията на правната норма, регламентирана в чл.195 КТ, във връзка с чл.190, 186 и 187 КТ, вследствие на което може да упражни своето потестативно субективно право да уволни дисциплинарно виновния работник.

При налагане на съответното дисциплинарно наказание работодателят трябва да индивидуализира противоправното дисциплинарно деяние, както и субекта на нарушението – чл.189 (1) КТ. Законосъобразното развитие на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание – дисциплинарно уволнение, е предпоставена от спазването на

определен ред, който да обезпечи и правото на защита на уволнения работник, както предписва правната норма, регламентирана в чл.193, ал.1 КТ.

Първото процесуално действие след установяване на нарушителя и неговото нарушение, което работодателят е длъжен да извърши, представлява задължението му преди да наложи съответното дисциплинарно наказание да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения. Чрез тази законоустановена процедура се дава възможност на субекта на дисциплинарна власт да прецени по-точно и отношението на служителя към нарушението, от една страна, както и обезпечавя възможността на служителя да се защити в рамките на тази опростена дисциплинарна процедура.

От обяснения входиран при ответника на 27.06.2022 г. и 05.07.2022 г., от Й. И. се установява, че представител на работодателя е поискал от ищеца обяснения преди прекратяване на процесното трудово правоотношение чрез налагане на наказание - дисциплинарно уволнение, както предписва правната норма на чл.193 КТ. Не е необходимо върху посочените обяснения да се поставя определена резолюция или подписа на директора, каквито твърдения има от процесуалния представител на ищеца, едва в писмена защита. За пълнота следва да се посочи, че й няма такива въведени твърдения с ИМ.

Спазено е и изискването на чл.194, ал. 1 КТ, като процесното дисциплинарно наказание е наложено в преклузивния двумесечен срок от откриване на нарушенията /посоченото касае вменените нарушения по пунктове 1, 2, 5, 6 и 7/ – според изложеното в процесната заповед нарушенията са извършени от ищцата най-рано в началото на 2022 г., а от събрания доказателствен материал – показанията на свидетелката Кримиджова се установява, че работодателят е разбрал за тяхното извършване в края на месец май, а процесната уволнителна заповед е връчена на ищеца на 14.07.2022 г.. По делото не бяха ангажирани доказателства от ищцовата страна, които да опровергават изложеното от свидетелката Кримиджова, поради което съдът счита, че това е релевантния момент. За пълнота следва да се посочи и, че теченето на уредения в чл.194, ал.1 КТ преклузивен едногодишен срок от извършването и 2-месечен срок от откриване на нарушението е било спряно на предвиденото в чл.194, ал.3 КТ основание – ползване на законоустановен отпуск. От представените по делото два броя болнични листове се установява, че ищцата е ползвала разрешен от компетентните здравни органи отпуск при временна неработоспособност през периода от 01.06.2022 г. до 15.07.2022 г.. Следователно, процесното дисциплинарно наказание е наложено с връчена на 14.07.2022 г. уволнителна заповед в преклузивните срокове, уредени в чл.194, ал.1 КТ. По отношение на нарушенията посочени в пункт три и четири, съдът не може да прецени дали е спазен посочения по-горе срок, поради непосочване от страна на работодателя на момента на тяхното извършване.

По отношение на императивните изисквания на закона, съдържащи се в чл.195, ал.1 КТ.

Настоящият съдебен състав намира, че процесната заповед, в частта, с която на ищцата са вменени извършените нарушения посочени в пунктове три и четири не отговаря на императивните изисквания на чл.195, ал.1 КТ, тъй като работодателят не е посочил дата

или период на извършването им. От събраните доказателства по делото се изяснява, че твърдените нарушения са извършени в края на месец май, началото на месец юни 2022 г., но е недопустимо пропуските в уволнителната заповед да бъдат запълнени в хода на съдебното заседание.

Досежно заповедта в останалата част, в която се твърди извършване на нарушенията посочени в пункт 1, 2, 5, 6, 7, съдът счита, че са изпълнени императивните изисквания на закона, съдържащи се в чл.195, ал.1 КТ за формата и съдържанието на заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание.

Дисциплинарното наказание е наложено с мотивирана писмена заповед, издадена от ръководителя на предприятието, в която е посочен нарушителят, нарушенията и кога са извършени, наказанието и законовият текст, въз основа на който се налага.

В заповедта са описани подробно, ясно и непротиворечиво с обективните и субективните му признаци – кога, от кого и при какви условия са извършени нарушенията и в какво се състоят те. Нарушенията са посочени по начин, по който ищецът е в състояние да разбере за какви нарушения на трудовата дисциплина е санкциониран. Последното се потвърждава и от дадените обяснения по реда на чл.193 КТ, от които може да се направи категоричен извод, че ищцата е разбрала за какви нарушения и се искат самите обяснения.

Посочените в заповедта правни основания за издаването ѝ – с чл.190, ал.1, т.3, т.4 и т.7 КТ, р. II, чл.2.2-2.10, р. III, чл.6, р. IV, чл.5 и р. VIII от Правилника за вътрешния трудов ред в Драматично- куклен театър „К. В.“ от 28.08.2018 г. и при спазване на изискванията на чл.189, чл.193 и Разрешение от Инспекцията по труда гр. П. № 22063544/13.07.2022 г., във връзка с чл.333 от КТ, чл.194 и чл.195, ал.1 КТ, във връзка с чл.330 ал.2 т.6 КТ, не влизат в противоречие с обстоятелствената ѝ част, а и съгласно утвърдената съдебна практика при несъответствие между правното основание /законовия текст/ и описаните фактически обстоятелства, меродавни са последните – Решение № 304 от 02.07.2010 г. по гр.д. № 723/2009 г. на ВКС, IV г.о., а неправилната правна квалификация не обуславя сама по себе си незаконност на уволнението – Решение № 395 от 01.06.2010 г. по гр.д. № 1629/2009 г. на ВКС, III г.о. и Решение № 464 от 26.05.2010 г. по гр.д. № 1310/2009 г. на ВКС, IV г.о.

Извършването на дисциплинарите нарушения от страна на ищца посочени в пунктове 1, 5, 7 от процесната заповед се установяват по несъмнен начин от ангажираните от ответника-работодател писмени и гласни доказателства – документи касаещи осигурителния статут на служители при ответника, заключението на изготвените ССЧЕ, СПЕ и ПСПЕ, показанията на свидетелите В. П. Т. и В. М. К.. Разгледани по отделно и в съвкупност тези доказателства установяват при условията на пълно и главно доказване, че ищцата в началото на месец януари 2022 г., е започнала да си начислява трудово възнаграждение в размер на 3 190 лева за месеците януари и февруари, а в началото на месец март 2022 г. си е начислила сумата в размер на 3400 лева за месеците март и април, вместо полагащите ѝ се по 2700 лева; в началото на месец май 2022 г. не е подала за месец април 2022 г. Декларация образец 1 към НАП, както и данни за здравни осигуровки на

служителите към театъра за предходните месеци /март- април и май 2022 год./ и след извършената проверка в периода 26.05.2022 г. - 02.06.2022 г. е установено, че ищцата е заличила на работния си компютър счетоводния архив на ДКТ „К. В.“. Тези нарушение на трудовата дисциплина ищецът е извършил виновно, тъй като е съзнавал тяхната неправомерност, но въпреки това ги е направил. С така извършените нарушения ищцата е увредила имуществото на работодателя, не е изпълнила трудовите си задължения и е злоупотребила с доверието му.

По отношение на нарушението посочено в пункт 1 от процесната заповед е важно да се посочи, че твърдението на ищцата, че основанието, въз основа на което си начислява по-голямо трудово възнаграждение е ДТС от 01.07.2018 г., беше оспорено от ответника. На основание чл.193 ГПК, е открито производство за проверка истинността на представеното по делото Допълнително споразумение към трудов договор № 26/05.01.1998 г. от 01.07.2018 г..

Видно от заключенията на извършените в хода на производството и приети по делото СПЕ и ПСПЕ, които съдът кредитира като обективно, обосновано и компетентно изготвени от вещите лица, подписът, поставен за „Ръководител“ в Допълнително споразумение от 01.07.2018 г. към трудов договор № 26/05.01.1988 г., не е положен от лицето А. Г. Ж..

Предвид гореизложеното, съдът намира за доказано възражението на ответника за неавтентичност на процесното ДТС в частта, в която е положен подпис от името на предишния директор на ответника А. Ж.. Доколкото от заключенията се установява по категоричен начин, че оспореното ДТС от 01.07.2018 г., представляващ частен документ, не е подписан от бившия работодател на ищцата, съдът счита, че е оборена формалната доказателствена сила на коментираното споразумение. На основание чл.194, ал.3, във вр. с ал.2 ГПК съдът признава оспореното ДТС от 01.07.2018 г. за неистинско. При това положение остава неоснователно твърдението на ищцата за наличие на основание за начисляване на по-високо по размер трудовото възнаграждение. До този извод води и самото поведение на ищцата, която в един значителен период от време от 01.07.2018 г. – посочената дата на издаване до месец февруари вкл., не е начислявала основно възнаграждение в размер на 3400 лева.

За пълнота следва да се посочи, че според съда е налице и системност на извършените нарушения, тъй като разкриват признаците на трайно, системно нарушаване на трудовата дисциплина.

Системност е налице, когато работникът е извършил три или повече отделни нарушения на трудовата дисциплина, като при определяне броя на нарушенията се вземат предвид тези нарушения на трудовата дисциплина, за които дисциплинарно наказание не е наложено, както и тези, за които дисциплинарно наказание е наложено, но още не е заличено по чл.197 или чл. 198 КТ. При дисциплинарно уволнение при системно неизпълнение на трудовите задължения не се изисква тези нарушения да са тежки. Самата постоянност, системност на нарушенията на трудовата дисциплина представлява тежко нарушение на установения трудов процес в предприятието – ответник, т. е. обективният утежняващ

признак на деянието представлява повторемостта на нарушението.

Установи се по несъмнен начин в настоящото съдебно производство, че ищцата е извършила горепосочените нарушения. Дори само и единствено нарушението посочено в пункт първи представлява системно такова, тъй като ищцата е начислявала възнаграждение, което е в по-голям размер от полагащото и се за периода от четири месец. Всяко едно начисляване (установени са четири противоправни деяния) представлява отделно виновно нарушение на трудовата дисциплина. Преценени в своята съвкупност, тези противоправни деяния, в това число и нарушенията посочени в пунктове 5 и 7, съставляват системно виновно неизпълнение на установената от работодателя трудова дисциплина в предприятието. Всяко едно от тези противоправни деяния, респ. в тяхната съвкупност, преценено по правилата на чл.189, ал.1 КТ, разкрива висок интензитет на противоправност, т.е. съразмерно тежко е на наложеното дисциплинарно наказание – уволнение.

Спазена е предварителната закрила при уволнение, регламентирана в чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ. Действително към датата на налагане на дисциплинарното уволнение ищцата е ползвала отпуск по болест, но по делото са налице безспорни доказателства, че преди издаването на уволнителната заповед работодателят е изискал и е получил предварително разрешение от Дирекция „Инспекция по труда“ – П. за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата поради дисциплинарно уволнение.

След като е получил предварително разрешение от ИТ за налагане на дисциплинарно наказание на ищцата, за работодателя е възникнало потестативното право с едностранно волеизявление да прекрати процесното трудово правоотношение.

Не може да бъде споделено становището в исковата молба, че ищцата се ползва от закрилата по чл.333, ал.2 КТ. Съгласно цитираната норма „в случаите по т.2 /трудоустроен работник или служител/ и т.3 /работник или служител, боледуващ от болест, определена в наредба на министъра на здравеопазването/ на предходната алинея преди уволнението се взема мнението и на трудово-експертната лекарска комисия.“. По делото няма твърдения, няма и доказателства, от които да се направи извод, че ищцата е била трудоустроена, респективно, че е боледува от болест, определена в наредбата.

С исковата молба е въведено възражение, че работодателят не е спазил разпоредбата на чл.335, ал.1 КТ, тъй като с една заповед е наложил дисциплинарно наказания и е счел, че това е достатъчно за прекратяване на трудовото правоотношение, без да издаде заповед за прекратяването му, което според съда се явява неоснователно, тъй като не е необходимо да има две заповеди – едната за прекратяване на трудовото правоотношение, а другата за налагане на дисциплинарно наказание.

Останаха недоказани твърденията на ищцата, че директорът на ответника е започнал да я тормози, да я обижда, както и че непрекъснато я принуждавал да напусне работа и по този начин била подложена на изключителен психически тормоз, което довело до влошаване на здравословното ѝ състояние. Ищцата е ангажирала единствено болнични листове, но от тях не може да се направи категоричния извод, че отразената в тях заболяване е в причинна

връзка с поведението на директора на ответника.

По отношение на вменените на ищцата нарушения по пунктове 2 и 6, следва да се посочи, че ищецът не успя да проведе пълно и главно доказване, че същите са извършени от ищцата. Но дори за част от нарушенията да не се събраха доказателства, това не води до извода за основателност на исковата претенция.

По изложените съображения съдът намира, че ищцата е извършила вменените ѝ със заповед № РД 10-13/13.07.2022 г. нарушения на трудовата дисциплина в пунктове 1, 5, 7, поради което законосъобразно и при стриктно спазване на установената в закона процедура му е наложено най-тежкото дисциплинирано наказание – уволнение, а искът за отмяна на уволнението като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

С оглед установената по делото законосъобразност на дисциплинарното уволнение и неоснователността на иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, неоснователни се явяват и обусловените от него икове по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 КТ, във връзка с чл.225, ал.1 КТ, за възстановяване на ищцата на длъжността, която е заемала преди уволнението и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа, които също следва да бъдат отхвърлени.

На основание чл.194, ал.3, изр. 2-ро ГПК след влизане в сила на решението, препис от същото заедно с признатия за неистински документ - оригинал на Допълнително споразумение към трудов договор № 26/05.01.1998 г. от 01.07.2018 г. следва да се изпрати по компетентност на Районна прокуратура гр. П..

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК в полза на ответника следва да се присъдят сторените от него разноски в общ размер на 2339,21 лева, от които 1400 лева адвокатско възнаграждение и 939,21 лева възнаграждение за вещи лица. Не следва да се присъжда допълнително сумата в размер на 360,79 лева, оставаща от внесения депозит за вещи лица по ПСПЕ, тъй като същата не е изплатена, респективно ответникът може с нарочна молба да поиска връщането ѝ. По отношение на възражението на адвокат П. по чл.78, ал.5 ГПК, съдът счита, че същото се явява неоснователно. Размерът на адвокатското възнаграждение на адвокат К. е под минималния размер по чл.7, ал.1, т.1, чл.7, ал.2, т.4 /редакция към 28.09.2022 г./ и чл.7, ал.9 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Й. Г. И., ЕГН *****, с адрес: гр. П. ул. „В. Л.” №64, вх.А, ет.2, ап.5, срещу Драматично куклен театър „К. В.”, ЕИК 112822278, с адрес гр. П., ул. „Ц. С.” № 10А, представявано от директора Г. А., икове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 КТ, във връзка с чл.225, ал.1 КТ, за признаване уволнението на Й. Г. И. за

незаконно и за отмяна на Заповед № РД 10-13/13.07.2022 г.; за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението ѝ длъжност „главен счетоводител“ и ответникът да бъде осъден да заплати на ищцата обезщетение по чл.225, ал.1 КТ в размер 25015,43 лева за периода от 13.07.2022 г. до 13.01.2023 г., ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба в съда до окончателното изплащане на вземането като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА Й. Г. И., ЕГН *****, с адрес: гр. П. ул.“В. Л.” №64, вх.А, ет.2, ап.5, на основание чл.78, ал.3 ГПК сумата в размер на 2339,21 лева, сторени разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд П. в двуседмичен срок след изтичане на срока по чл.316 ГПК, обявен на страните в открито съдебно заседание.

След влизане в сила на решението, препис от него, заедно с признатия за неистински документ - Допълнително споразумение към трудов договор № 26/05.01.1998 г. от 01.07.2018 г. /на л.590 от делото/ да се изпрати по компетентност на Районна прокуратура П., на основание чл.194, ал.3, изр. 2-ро ГПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____